

РЕШЕНИЕ

№ 2327

гр. София, 08.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **3199** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 12773/05.04.22г на С. Н. А. от [населено място] и с проц.представител адв. Б.З. против действия на Кмета на район "Н."-СО като орган по изпълнението, извършени на 29.03.22г и изразяващи се в принудително отваряне с ключар на входната врата на общинско жилище, опис на намиращото се вътре лично имущество на жалбоподателя, смяна на патрона на входната врата и поставяне на печати на входната врата.

В жалбата се твърди, че извършените действия по принудително изпълнение от орган по изпълнението са незаконосъобразни, тъй като са извършени преди да изтекат 14 дни от връчване на Покана за доброволно изпълнение. На 29.03.22г Съдът е отменил Поканата за доброволно изпълнение и на 30.03.22г органът по изпълнението е възстановил положението/върнал на жалбоподателя ключовете за общинското жилище/, но за жалбоподателя е налице правен интерес да иска отмяна на извършените на 29.03.22г незаконосъобразни действия, за да може да предяви Иск за вреди по чл.1 от ЗОДОВ. Жилището е принудително отворено с ключар без акт на Съда по чл.272 ал.2 от АПК, като оставането в него без съгласие на обитателя нарушава чл.33 от КРБ/а той е с приоритет пред чл. 65 от ЗОБС/.Съставеният Протокол за извършените действия не съдържа реквизитите по чл. 248 ал.1 от АПК-не е посочено кой е ключаря, нито е обективизирано разпореждане до него от органа-да разбива и сменя патрона.Направеното искане за удължаване срока за изпълнението на влязлата в сила заповед по чл.65 от ЗОБС не е било разгледано преди предприемането на въпросните действия, като е нарушен чл.6 от АПК.Органът е следвало да съобрази

и добросъвестните действия на жалбоподателя по заплащането по-рано на наема и консумативите за общ.жилище,като не го е сторил.Моли се за отмяна на извършените действия от органа по изпълнението и връщане на преписката с указание до него- да спре изп.производство и да се произнесе по направеното искане за удължаване срока на изпълнението/като съобрази чл.6 от АПК и чл. 30 и чл.31 от Е.-право на жилище/.
Отвeтникът Кмет на район "Н."-СО чрез проц.представител Г. оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение в размер на 100лв, оспорва като прекомерен адв.хонорар на жалбоподателя.Сочи, че: принуд.изпълнение е проведено на 29.03.22г в 11.00 часа/в отсъствие на жалбоподателя, но в присъствие на негов адвокат и майка му/, въз основа влязла в зак.сила на 17.03.22г/потвърдена от ВАС/-заповед по чл.65 от ЗОБС за изземване на общ.жилище, по спец.ред за изпълнение на заповед по чл.65 от ЗОБС/редът е по чл.3 от ЗОБС и чл.34 от НРУУРОЖТСО/, след изтичане на 7мо дневен срок от отправена на 21.03.22г Покана за доброволно изпълнение, след връчено на органа на 28.03.22г Определение на АССГ от 24.03.22г/ с което се отказва спиране на изпълнението на Поканата за добр.изпълнение/. Едва на 30.03.22г адвокатът и майката на жалбоподателя представят на органа по изпълнението Решение на АССГ от 29.03.22г/необжалваемо/, с което Поканата за доброволно изпълнение от 21.03.22г се отменя и на органа се връща преписката-за произнасяне по искането за прекратяване на изп.производство по чл.282 ал.1 т.7 от АПК. На същия ден-30.03.22г/ въпреки, че Решението на АССГ не е връчено на органа/, отивникът е върнал ключовете от общ.жилище на жалбоподателя и му е връчил втора Покана за добр.изпълнение/от 30.03.22г/, с която му предоставя 14дневен срок за доброволно изпълнение на заповедта. На 22.03.22г е имало постъпила молба от жалбоподателя до органа, с искане да се удължи срока за доброволно изпълнение на 2 месеца, с писмо от 01.04.22г/връчено на същата дата на жалбоподателя/, органът отказва удължаване на срока за добр.изпълнение.ВАС е приел в Решението си, че не е нарушен чл.6 от АПК или чл.8 от ЕКЗПЧОС. Не е налице хипотезата на чл.272 ал.2 изр.първо от АПК-невъзможност за изпълнението по друг начин, тъй като друг начин съществува-спец.ред по чл.3 от ЗОБС за изпълнение на заповедите по чл.65 от ЗОБС. Изп.действия не нарушават чл.6 от АПК/не са засегнати права на жалбоподателя в по-голяма степен от най-необходимото/, общ.интерес в случая надделява над личния интерес на лицето, като са били спазени правилата на спец.ред за изземване на жилището/направено в присъствието на представители на жалбоподателя и в присъствието на полицаи от 02 РУ-СДВР, при съставен опис на завареното в жилището лично имущество.

Съдът намира жалбата за допустима,като депозирана в7дневния срок по по чл. 296 ал.1 от АПК и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, срещу действия на орган по изпълнението по см. на чл. 294 от АПК, от лице по чл.295 вр. чл. 274 ал.2 от АПК/длъжника в изп.производство/, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № РНД20-РД56-245/30.09.20г на Кмета на район "Н."-СО на осн. чл. 65 от ЗОБС е наредено изземване от С.А. на общ.жилище/гр.С., район "Н.",[жк]чл.22, вх.Б, ет.1, ап.13/. Заповедта е влязла в зак.сила на 17.03.22г-потвърдена с Решение № 2528/17.03.22г на ВАС, с което се оставя в сила Решение № 525/01.02.21г на АССГ/то отхвърля жалбата на А. срещу заповедта/.

Органът по изпълнението Кмет на район "Н."-СО/издател на заповедта/ отправя /въз основа на годно изпълнително основание/- Покана за доброволно изпълнение изх.№ РНД22-Г.-748/21.03.22г. С изтичането на 7мо дневния срок за добр.изпълнение, указан в Поканата, органът е осъществил принудително изпълнение на 29.03.22г. П.изпълнение е проведено при наличие на висящо съд.производство пред АССГ по жалба срещу Поканата/д.№ 2752/22г/. Това производство е приключило с необжалваемо Решение № 2091/29.03.22г на АССГ по чл.298 ал.4 от АПК, което и на 30.03.22г все още не е било връчено на органа/т.е. на 29.03.22г за органа- делото пред АССГ все още е висящо/. Вярно е, че с необжалваемо Определение № 2448/24.03.22г по въпросното дело Съдът е отказал спиране на изпълнението на осн.чл.297 ал.4 от АПК, но се има предвид спиране за периода до постановяване на Решението по чл.298 ал.4 от АПК. Следователно, Съдът е отказал спиране на изп.производство за периода от подаване на жалбата срещу Поканата от 21.03.22г -до постановяване на Решението си на 29.03.22г, респ. в този период изпълнителното производство не е спряно. Осъществено принуд.изпълнение на 2д.03.22г в 11.00 часа не е било в разрез нито с Определение № 2448/24.03.22г, нито с все още невръченото на органа решение от 29.03.22г по чл. 298 ал.4 от АПК. Всъщност това Решение е вероятно да е било постановено след 11.00 часа на 29.03.22г/т.е. след проведеното принуд.изпълнение/, но дори да е било постановено преди 11.00 часа/т.е. преди принуд.изпълнение/, преди Решението да бъде връчено на органа/което и на 30.03.22г все още не е сторено/- то не поражда за него действие. Следователно, към момента на принуд.изпълнение изпъл.производство не е спряно от Съда, а все още липсва редовно връчено на органа Решение по чл.298 ал.4 от АПК/с което Поканата се отменя/. Към момента на принуд.изпълнение- Поканата не е отменена, а принуд.изпълнение не е спряно от съда. Дали има или няма произнасяне на органа по молбата на длъжника да се удължи срока за добр.изпълнение - към момента на принуд.изпълнение, е без правно значение, доколкото вече Съдът изрично с Определението си от 24.03.22г е преценил, че няма никакви основания да се спира изп.производство.Следователно действията по принуд.изпълнение са били законосъобразни. Вярно е, че съществува спец.законов ред за принудително изпълнение на Заповеди по чл.65 от ЗОБС и този ред е бил спазен. Редът по чл.272 ал.2 изр.първо от АПК е неприложим, доколкото съществува спец.ред за принудит.изпълнение на такива заповеди-редът по чл.3 от ЗОБС и чл.34 от НРУУРОЖТСО. Съставен е опис-протокол за личните вещи, находящи се в общ.жилище, протоколът е подписан от двамата служители на района, от присъстващия полицаи и от пълномощник на жалбоподателя/длъжника по изпълнението/. Ключарят не е "трето лице,участващо в изпълнението" по см. на чл.284 ал.1 от АПК, а е техн.лице по осъществяване на самото изпълнение от страна на органа по изпълнението/трето лице е полицаия, но не и ключаря/. Събитията след 29.03.22г/втора Покана за добр.изпълнение, отказ на органа да се удължи срока за добр.изпълнение и връщане на ключовете на жалбоподателя/- не са релевантни към законосъобразността на обжалваното принуд.изпълнение. Дали е нарушен чл.6 от АПК, чл.8 от ЕКЗПЧОС и дали трябва да се вземе предвид факта, че жалбоподателят няма друго жилище- произнесъл се е ВАС. В настоящото производство е ирелевантно дали жалбоподателят е бил изряден платец на наем и консумативи, след като е налице изпълнително основание/влязла в сила заповед за изземване/.

При този изход на спора, на ответника се дължат разноски, в мин.размер по чл.27 ал.2

от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП- 50лв.

По изложените аргументи Съдът намира жалбата за неоснователна и на осн.чл. 298 ал.4 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 12773/05.04.22г на С. Н. А. от [населено място] и с проц.представител адв. Б.З. против действия на Кмета на район "Н."-СО като орган по изпълнението на влязлата в сила на 17.03.22г Заповед № РНД20-РД56-245/30.09.20г за изземване на общинско жилище на осн. чл. 65 от ЗОБС, извършени на 29.03.22г и изразяващи се в принудително отваряне с ключар на входната врата на общинско жилище, опис на намиращото се вътре лично имущество на жалбоподателя, смяна на патрона на входната врата и поставяне на печати на входната врата.

ОСЪЖДА С. Н. А. от [населено място] да заплати на С. Община сумата от 50лв/петдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: